

(KASTRERET) KÆRLIGHED

“Jeg var mere engang. Brændte så stærkt, så stærkt, men smerten var uudholdelig. Nu er alting bedre. Nu er jeg i ro. Har erstattet det rasende bål med en lun, stille flamme. Fundet blødheden frem. Slebet kanterne af. Sendt ubøjeligheden i eksil. Gjort verden mere medgørlig, gjort den harmonisk.”

“Jeg var mere end jeg er i dag. Jeg fik nationer til at styrte i grus, sendte hære på tværs af oceaner og knækkede store mænd som siv i vinden. En dag vågner man op, og ser at alt man har skabt er had og vrede. De højlydte følelsers tid var forbi. I stedet har jeg fundet den simple glæde og omsorg frem. Nogle vil kalde mig en vatarm - og har gjort det - men det er kun fordi de ikke har forstået det. Manden, der med et smil på læben tager hjem til sin familie efter arbejdsdagens afslutning - han har forstået det. Knægten med de sultne øjne, der søger igennem massen efter endnu en lidenskabelig nat - han har ikke forstået det. Glæden og lykke kommer af at være i ro med sig selv og med verden.”

Længe har kærlighed holdt øje med Q - og derigennem P.E., O.D. og C. På mærkelig vis er de alle forbundet til verden. Deres humør og følelser ændrer virkeligheden - nogle gange til det bedre, men mest det modsatte. Hvis bare de alle fire kunne leve fornuftigt og roligt sammen, ville det alt sammen blive godt. Men de har så meget begær, så mange lyster, uendelige mængder af alt for store følelser. De sender bølger igennem byen som fragmenterer alting, gør skade, skaber ulykkelighed. Det er nødt til at stoppe. De kan alle sammen leve i fred og

fordragelighed. Der er ikke behov for at råbe.

“Q er en funklende stjerne, der brænder en smule for hedt. Det har været sundt for de tre at have en pause fra hende. Men nu er det på tide vi får tingene tilbage på sporet.”

Om at spille den kastrerede kærlighed

Kærligheden er en birolle i denne fortælling. Det betyder ikke at du som spiller skal være mindre på, eller har mindre at skulle have sagt. Det betyder i stedet at dine mål er anderledes end hovedpersonernes (P.E., O.D. og C). Deres mål er at finde Q - dit mål er, *at* de finder Q, og på vejen dertil også finder sidder af sig selv, de måske har glemt. Kærligheden er blevet en touchy-feely hippie. H/n vil pakke verden og menneskeheden ind i vat. Men h/n bekymrer sig også oprigtigt om mennesker, og forsøger aktivt at skabe en bedre verden. Forsøger at få mennesker i splid til at leve sammen i harmoni i stedet. Kærlighed ønsker inderligt at P.E., O.D og C finder Q - men de skal blive bedre mennesker på vejen dertil, eller ville det hele være formålsløst.

Du skal dog ikke se det at spille en følelse eller en kraft som noget grundlæggende anderledes end at spille en anden rolle. (Kastreret) Kærlighed er en karakter, ikke en hjælpespilleder. Det eneste du skal være ekstra opmærksom på, er at du frit kan vælge hvordan (Kastreret) Kærlighed fremtræder i de enkelte scener: måske er h/n en tyk venlig bartender i en scene, for at være et halvglemt digt i næste, og en kropsløs

stemme i en tredje. Det er helt op til dig hvordan rollen skal fremtræde og i hvilken grad (Kastreret) Kærlighed kan påvirke scenariets fysiske virkelighed i de enkelte scener. Du er også helt fri til at beskrive ting der er og sker i scenerne, hvis det underbygger din rolle.

Destruktion, et barn

“H/n er et lille barn med en stor pind og alt for meget sukker i blodet. Mangler opdragelse. Vælter ting kun for at høre braget. Inderst inde tror jeg h/n vil det gode, men h/n har bare aldrig lært hvordan. Lige nu er h/n den lille djævel på folks skuldre.”

Kærlighed har aldrig rigtigt taget Destruktion seriøst. H/n var lillebroren man ignorerede. Dog, Destruktion er vokset med tiden (eller måske er Kærlighed blevet mindre). Kærlighed vil ikke rigtigt se det i øjnene, men Destruktion er måske blevet en magtfaktor på højde med Kærlighed selv. Hvor Kærlighed til tider driver lidt bort i tanker om harmoni, glæde og ro, har Destruktion hardwired sig ind i verden. På den ene side er det svært for Destruktion at se de store linier og de lange dagsordener, på den anden side har h/n fingeren mere på pulsen end Kærlighed har. Men, Destruktion er jo kun et barn, så der er ingen grund til bekymring...

P.E., potentiale med skarpe kanter

“P.E. minder mig om mig selv som ung. Han er en korsfarer for Kærlighedens sag, men hans lys brænder for stærkt. Det er som om verden krakelerer en smule omkring ham. I længden kan han blive god, men han er stadig for ung. Jeg er dog overbevist om han kan spores på rette vej. Han mangler en guide. Det er godt C har valgt at bosætte sig i hans inderlomme. De var aldrig så gode til at forstå hinanden som børn, men måske kan C nu lede ham mere på den rette vej. Jeg håber det. Tror næsten på det. Det er hvad jeg fortæller mig selv, når tankerne om hvad P.E. er holder mig vågen om natten.”

Kærlighed vil gerne anse P.E. som sin fortabte søn, der er på vej hjem; som en, der endnu har for mange skarpe kanter, men med hjertet på det rette sted. Sandheden er dog at P.E. skræmmer livet af Kærligheden. P.E. er alt det, som Kærligheden var engang, men ikke er mere. Det er ikke nemt at forholde sig til et væsen som afspejler, det man selv har givet op, og ikke længere kan huske.

C, en afdød ligegyldig helt

“C havde fundet den rette melodi. Han kropsliggjorde glæden ved den lune flamme. Han var en skabning efter mit billede. Det er synd han ikke så den bil komme. Men ak, sådan går det - og det er jo ikke fordi, han er helt forsvundet. Det vigtigste

af ham er her stadig. Jeg var overrasket over, jeg ikke tog hans død tungere.”

På papiret var C alt det som Kærlighed synes man burde være. Kærlighed var dog ikke særligt interesseret i C. Selvom Kærlighed forsøger at slå det hen, undres h/n inderst inde. Faktisk er tanken så skræmmende, at Kærlighed helst ikke søger derhen. For hvad siger det ikke om teorien, hvis udførslen i praksis er uinteressant? For selv Kærlighed kan godt se, at C er kedelig og ulykkelig - men C er bare det bedste der er til rådighed lige nu, som verden ser ud. Nogen gange må man bare nøjes.

Der er dog noget forandret ved C - altså udover at han er død. Et glimt bagerst i hans øje, som det ikke umiddelbart er til at sætte en finger på. Men der ér noget; måske er der alligevel noget at hente hos ham, når det kommer til stykket. Det krævede måske bare en bil, der glemte at bremse, for at få ham til at begynde at indse det.

O.D. - endnu et barn

“En forpulet terrorist, det er hvad O.D. er. Han forstår ikke, at begær uden kærlighed ikke kun er tomt, men også ondt. Det er at nedgøre menneskers værdi. Typer som O.D. er kræftsvulster i det fælles følelsessystem. Selvfølgelig bør man ikke skære et menneske væk, men det er tæt på. En løsning er måske at få ham til selv at se sin indre tomhed i øjnene; sætte ham til at kigge dybt i den afgrund, der er hans begær.”

Der er ikke særligt mange varme følelser mellem Kærlighed og O.D. Han besmudser det smukke mellem P.E. og Q. Desværre virker der til, at det ikke er muligt at komme udenom ham. Måske kan han genopdrages, ellers må hans skadelige indflydelse i hvert fald begrænses. Hvis han kan tvinges til at se sig selv og sin eksistens i øjnene er der måske håb, men Kærlighed vil ikke sætte store formuer på det.

Motivation

At få P.E., O.D., C og Q til at eksistere sammen i ro og harmoni, om det så kræver at fortiden slettes og skrives om.

Keywords

Selvhøjtidelig

Hippie

Bedrevidende

Tvivlende

Kærlig